

SLOVENEČ.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemati velja:

Za celo leto predplačan 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemati velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke po 7 kr.

Naročnino in oglasila (inserate) vprejema upravništvo in ekspedicija v „Kato. Tiskarni“, Vodniške ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izven tedna in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 13.

V Ljubljani, v ponedeljek 18. januarija 1897.

Letnik XXV.

„Slovenische Frechheiten“.

(Izv. dopis.)

„Südsteirische Post“ peča se v sedanjem kritičnem položaju slovenskih štajerskih poslancev s taktiko, katero naj uporabljajo v deželnem zboru, in jim narekuje pogoje, pod katerimi naj nadaljujejo zopet pričetno delovanje. Pred vsem jim polaga na srce, da naj zahtevajo za Slovence z ozirom na to, da imajo Nemci na Štajerskem devet srednjih šol, štiri slovenske in sicer dve gimnaziji in dve realki, katere naj bi se nastanile v Mariboru in Celju.

Tej pravični zahtevi pridružuje drugi pogoj, da se odsodita Slovincem v deželnem odboru dve mesti, ker je naravnost sramota za Slovence, da trpe in prenašajo tako nesramno preziranje v deželnem zastopstvu.

Na zadnjem mestu osvetljuje še sedanje razmerje mej Slovinci in Nemci na Štajerskem in obračun Slovence za sedanjí odločilni boj zoper nemško nasilstvo, katero se mora umakniti energičnim zahtevam Slovencev.

Bojni klic je hudo zatrobil v ušesa štajerskim „Patent-Nemcem“, toda ogorčenost radi teh najnovejših zahtev ne omejuje se na Gradec ali na Štajersko. Kakor je Celjski gimnazij jedna najvažnejših točk na sedanjem političnem programu, tako se sploh gibanje in prebujanje slovenske zavesti na Štajerskem zasleduje tudi v Dunajskih političnih krogih z neprimirno natančnostjo in pazljivostjo.

Ne merim pa s temi besedami na jeremijade, katere je prepevala „Neue Freie Presse“ vladi, ko je odslovila Attemsa in vrhu tega določila dr. Srnceca namestnikom Wurmbrandta, tudi ne obnavljanje spomina na zmagonosni krik in vik, ki je odmeval po vseh Dunajskih (časopisih) dnevnikih radi 5. januarja, v mislih imam danes zlasti glasilo nemško-nacionalne ljudske stranke z egido „Steinwender et tutti quanti“, „Deutsche Zeitung“, in pred vsem odstavek, v katerem se pod naslovom

„Slovenische Frechheiten“ zaganjajo ti politiki-rokovnjači v Mariborsko pošto in njena izvajanja.

Od kod izvira pa vsa ta nacionalna strast in in jeza? To nam razodeva konec odstavka, ki slove: „Glaubt die Slovenenpresse, ihre verrückten Forderungen mit der neuesten auftauchenden Drohung, dass die slovenischen Abgeordneten den steirischen Landtag wieder verlassen werden, den Deutschen mundgerechter zu machen?“

Prepričani smo torej lahko, da je ta najnovejša novica pripomogla omenjenemu listu in njega pristašem do take opazke. S tem, da je zbornica odklonila podporo Celjskemu slovenskemu gimnaziju, menili so nacionalisti krogi, ima naj vlada jasni dokaz, kako opravičene so njene koncesije napram Štajerskim Slovincem.

Zamašila si bode ušesa in mirno prezirala vse nadaljnje javkanje novovstopivših poslancev potolaženega naroda.

Sedaj pa, ko se čuje, da se le-ti ne mislijo vvesti na vladne limanice, marveč odločno stavijo še hujše, še pravičnejše zahteve in pogoje, sedaj preliha se jim žolč po celem telesu, kar kipè jeze.

Na take definicije, kakor jo nahajamo ravno v Steinwenderjevem glasilu — nomen est omen —, je najbolje molčati. Naj se tolažijo Dunajski nacionalni krogi, da se Slovinci ne dade pozobati meni nič tebi nič s tem, da se zmatrajo njih zahteve „blasfemijam“!

Kaka da je odločnost mej štajerskimi Slovinci in njihovimi poslanci, o tem naj jih oviri najbližja prihodnost.

Kakor že slutijo „Narodni Listy“, „Reichswehr“ in drugi časniki, pokažejo takoj prve seje štajerskega deželnega zbora, ako se negujejo zahteve Slovencev, odločno manifestacijo narodne zavesti, drugi izstop iz zbora, ker le na ta način, s tem „saepe cadento“ učinili bodo zavedni poslanci, da oplahne nemški napuh in se zruši nemško nasiljstvo napram Slovincem!

Politični pregled.

V Ljubljani, 18. januarija.

Državni zbor. Poslanska zbornica je v sobotni seji nadaljevala in rešila razpravo o poljedelskem ministerstvu. Prvi je govoril poljedelski minister grof Ledebur, ki je odgovarjal na razne pritožbe in vprašanja. Omenjal je v daljših potezah razvoja živino-, posebno konjereje ter potem prešel na trtorejo in vinarstvo. Posl. Povšetu je odgovarjal, da vlada ne more izjemno dovoliti brezobrestnega posojila v to svrhu, pač pa si hoče prizadevati, da se kar največ goji reja ameriških trt. Želji posl. Povšeta in Pfeiferja glede brezplačne nabave brizgalnic za vinorejske občine hoče vlada svojedobno po možnosti ugoditi. Konečno je omenjal raznih drugih strok njegovega resorta. — Poslanec Dötz je govoril za ustanovitev poljedelskih svetov in poljedelskih komor, za pomnoženje prodajalnic soli ter pozivljaj vlado, naj odjema svoje potrebščine naravnost od kmeta. — Posl. Koblar je navedel nekaj pritožb idrijskih rudarjev glede plače, stanovanj, naturalij in preskrbnin za vdove in sirote. — Nato sta še govorila pro- in contra govornika Moscon in Janda ter poročevalec dr. Rutovski, na kar se je vsprejel brez spremembe proračun za poljedelsko ministerstvo in pričela razprava o pravosodnem ministerstvu. — Posl. dr. Hallwich je opisoval „trpljenje“ Nemcev na Češkem v političnem oziru ter posebno omenjal zgodovine sodišča v Trutnovu in Landskronu. — Nato je nastopil posl. dr. Šusteršič, ki je obširneje pojasnoval sodne razmere na Koroškem. Naglašal je potrebo, da morajo biti nastavljeni pri 12 sodiščih sodniki, zmožni slovenskega jezika ter izjavil, da ako pripovedujejo Nemci o „pasijonu“ na Češkem, so Slovinci na Koroškem popolnoma opravičeni govoriti o mrtvaški zgodovini. Konečno je prav dobro osvetlil postopanje političnih uradnikov s slovenskimi strankami. Ta vrlo zanimiv govor objavimo v celoti. — Nato se je debata za-

LISTEK.

Južna Afrika.

Spisal P. Emanuel Drevenšek.

(Dalje.)

VII.

Slonove kosti bilo je v izobilju, ker je bivalo po neizmernih gozdih mnogo čred slonov. Zobje teh živalij, ki se zovejo slonova kost, so bili čisto večji ko odrasel človek in dva možaka sta imela dosta truda, da sta nesla tak zob. Gotovo so imeli portugalski in azijski kupci veliko dobička pri teh kupčijah s slonovo kostjo in z zlatim prahom, pa velike so bile tudi nevarnosti, predno so zamogli to spraviti na evropska trgovišča.

Kafri so na razne načine pridobivali slonovo kost. Deloma so jo našli v gozdih, ker starim slonom odpadejo ti zobje ali pa si jih tudi v boju odbijejo, deloma so izkopali velike jame, jih pokrili z dračjem in če je kak slon zašel v tako past in je tam poginil, so mu potem izbili zobe. Poleg tega pa je bilo med Kafri tudi precej lovcev, ki so le slone lovili. Ti ljudje so se namazali z nekim oljem, o katerem so trdili, da stori slona trapastega, potem

pa so slona, ako so ga kje na samem dobili, obstopili in ga toliko časa od raznih strani obsipavali s sulicami, dokler ni izkrevavel. Potem so mu vzeli zobe, odrezali tudi rilec ter ga podarili Portugalcem, ki so ga imeli za izvanredno slaščico, truplo pa so pustili ležati, ker meso ni posebno okusno, vrh tega pa še kaj hitro povzroči neko bolezen, od zdravnikov imenovano „elephantiasis“, ki obstaja v tem, da se po telesu izpuste guojni mehurji. Včasih so mrtvemu slonu tudi odrezali ušesa in jih obesili na solnce, da se je iz njih izcedila mast, ki je baje dobro zdravilo zoper protin.

Bral sem nekoč v nekem prirodoopisju, da sloni ne morejo hitro teči niti se urno obračati. Spisatelj dotičnega prirodoopisja pač ni videl svoj živ dan drugega slona, kakor morebiti v kaki gajbi, koder seveda ni mogel teči. Če pa sloni v divjem stanju tečejo, se jih težko vjame s kakim konjem. Trdijo tudi, da slon ne more vstati, če pade, in da zato stoji spi naslonjen na drevo. No, in potem si zamoreci tako drevo zapomnijo, je našagajo in tako slona dobe. Pa ta je bosa, ker zamorejo i sloni sami ustati i zamoreci žage niti ne poznajo ne! Vdomačenih slonov v Afriki ni, ker so zamoreci preleni, da bi jih dresirali, in prerrevni, da bi jih redili. Človek

bi mislil, da bodo vsaj njih knezi imeli kaj okusa za to stvar, po tudi nič ni. Vse drugače pa je to v Aziji, koder so ljudje bolj delavni in zato tudi bolj premožni. Zato nahajamo tam veliko množino slonov, katere sedaj rabijo za ježo, nekda pa so jih rabili kot stražnike pri vratih in pa v vojskah. Tak slon pa je vedno prav dragocena posest, ker dotični, ki slona kupi, mora kupiti tudi sužnja, slonovega strežaja in vso njegovo družino, ker le te pozna slon, kateri so ga dresirali.

Vzdrževanje izučenega slona pa tudi stane lepe denarje. V hrano mu ne zadostuje samo velika množina sene in slame, ampak vsak dan mora dobiti tudi težak iz sočivja spečen hleb kruha, katerega pa vedno deli s svojim strežajem in čuvajem. Pripomniti je še treba, da slon prav zelo smrči v spanju in to ga ravno pogosto izda njegovim zalezovalcem.

Dva Kafra sta nekega dne ranila dva slona s svojimi sulicami, pa na videz le malo in ko je nastala noč, nista si upala slediti slonom, ki sta vkljub rani ubežala. Drugo jutro sta šla po krvavi sledi in čez dolgo časa prideta do neke reke, v kateri je jeden ranjenih slonov stal in brizgal vodo na drugega na bregu ležečega. Lovca bila sta premalo

ključila. — Posl. Biankini in tovariši so interpelovali trgovinskega ministra radi uravnave reke Neretva. — Posl. Dobernig s tovariši je vprašal, kaj je z statističnimi podatki glede zakona o obligatornem zavarovanju zasebnih uradnikov. — Gosposka zbornica je rešila v sobotni seji zakone glede preosnove plač uradnikov, profesorjev in drž. slug ter o preosnovi davka na prodajo vrednostnih papirjev. Vse predloge, razun poslednje je vsprejela zbornica nespremenjene. — Danes zborujete zopet obe zbornici.

Avstrijska kvotna deputacija ima jutri svojo zadnjo sejo, da se posvetuje o poročilu, katero mora predložiti obema zbornicama. Poročilo ne bo obsegalo najbrže nič novega, kajti gledé kvote se ni dosegel še nikak uspeh. Ogerska kvotna deputacija tudi še sedaj ni voljna odstopiti le za korak od svojih prvotnih zahtev, mej tem ko seveda tudi avstrijska deputacija ni smela in mogla oblažiti svojih terjatev. Ostalo je najbrže torej še vse v onem stanju, v katerem se je nahajalo pričetkom pogajanj, nabralo in sestavilo se je le nekaj potrebnega gradiva za nadaljno postopanje. Malone vse delo čaka potemtakem rešitve od strani novega državnega zbora, ki bo moral nastopiti z veliko večjo odločnostjo, kakor pa sedanji.

Moravski ces. namestnik, baron Spens-Booden, namerava, kakor poroča praška „Politik“ iz verodostojnih virov, takoj ostaviti svoje dosedanje mesto, kakor naglo se dovrše prihodnje državnozbornske volitve. Na njegovo mesto pride baje sekcijski načelnik v naučnem ministerstvu, grof Bylandt. Koliko je resnice na tem, je sedaj še negotovo, pač pa je istina, da se izvrše po državnozbornskih volitvah marsikatero spremembo pri deželnih namestništvih in predsedništvih.

Poljaki dobé, kakor zatrjujejo razni poljski listi, v kratkem štiri nova okrožna sodišča in sicer v Zolkiewu, Czortkovu, Tarnobřegu in Bochniji ter najst novih okrajnih sodišč. Mej tem, ko morajo zastopniki ostalih kronovin opetovano napeti najskrajnejše sile, da si pribore kako neznatno drobtinico z vladine mize, se dovoljuje Poljakom kar celo vrsto ugodnostij, za katere morda niti niso prosili.

Grof Goluhovski v Berlinu. Tretji dan biva že avstrijski zunanji minister grof Goluhovski na berlinskem dvoru. Vsprejem je bil zelo prisrčen tako od strani cesarja Viljema, kakor tudi od strani državnega kancelerja kneza Hohenlohe. Takoj v soboto zjutraj je vsprejel cesar grofa Goluhovskega v zasebni avdijenci, popoldne se je pa razgovarjal z njim malone do polnoči. Bila sta dalje časa popolno sama. Včeraj in danes se vrši slavnost reda črnega orla, za jutrišnji dan pa je dobil Goluhovski povabilo od državnega kancelerja kneza Hohenlohe. Berlinski listi se izražajo zelo laskavo o našem voditelju zunanje politike, zagotavljajoč ga, da je došel v sredo najboljših prijateljev.

Na Kreti so se pričeli zopet več ali manj osodepolni nemiri. Dopisnik nekega nemškega lista poroča, da so ti nemiri dobili v poslednjem času mnogo resnejši značaj. V Kaneji, kakor tudi okoli tega mesta se je pojavilo že več pobojev in prask,

previdna in sta se približala v vodi stoječemu slonu, ki zagrabljuje enega in ga s tako silo trešči z rilcem na truplo svojega mrtvega tovariša, da je lovec takoj dušo izdihnil. Drugi lovec je pa pred razjarjenim slonom srečno odnesel pete.

Pripovedujejo še mnogo stvari o premetenosti te živali, kar je res silno čudno. V Goi v Indiji bil je slon, „perico“ (pijanec) imenovan, ker je silno rad pil vino in ni šel mimo krčme, da bi si ne privoščil precejšen požirek. Ako so mu dali denarja, nesel ga je takoj v najboljšo gostilno, ker dobro je znal ločiti vino od vina, in zato so pivci le zahtevali „slonovo vino“.

Leta 1600 poslal je indijski podkralj španjskemu kralju slona, ki je vse razumel, kar so mu ali v portugalskem ali laškem jeziku povedali ali od njega zahtevali. Rad je imel godbo. Ako so ga nje-govi čuvaji karali, postal je žalosten in še le tedaj se je potolažil, če so govorili prijazno z njim. Ze stari Rimljani poznali so vse te slonove „umetnosti“, s katerimi dandanes zabavajo sloni ljudi po zverinjakih in cirkuzih. Torej, vedno na isti stopnji, nič napredka. Znano je tudi iz zgodovine, da so jih rabili razni vojskovodje v vojskah.

(Konec sledi.)

v katerih se je pa dosedaj porabilo več smodnika, kakor pa je izteklo krvi. Glasom istega poročila je popolno pretrgana zveza mej glavnim mestom in sudaškim zalivom, vaščani so pribežali v mesto, kar gotovo ne pospešuje miru v mestu. Vkljub vsemu temu pa se ne gane governor Berović paša ter se ne zmeni niti za to, niti za one posvetovanje poslani-kov in drugih komisij. Potemtakem je vrlo lahko mogoče, da se tleča žrjavica razvname in nastane morda požar, ki ne bo v nobeni primeri z onim lanskega leta.

Cerkveni letopis.

Iz Rima, 14. januarija.

Pobožnost, katera se v osmini svetih treh kraljev obhaja v cerkvi „S. Andrea della Valle“, kakor sem v zadnjem dopisu omenil, ima svoj začetek od pobožnega duhovna Vincencija Pallotti, ki je leta 1836 ustanovil posebno duhovno družbo ali kongregacijo, imenovano Pallottinov, katere pglavitni namen je ta, da z molitvijo in drugimi sposobnimi sredstvi deluje na to, da bi se razkolniki zlasti jutrovih dežel zopet zedinili s sveto katoliško rimsko cerkvijo. Iz tega povsem blagega in svetega namena imenovana kongregacija Pallottinov skrbi, da se vsako leto v osmini razglašanja Gospodovega v središču katoličanstva obhaja vsak dan slovesna sveta maša, in sicer vsakikrat po drugih obredih. K tej posebni pobožnosti je pa mnogo pripomogel tudi pobožni rimski knez Aleksander Torlonia, ko je na svoje stroške dal postaviti lepe jaslice, ki so postavljene v glavnem oltarju omenjene cerkve. Podobe, ki v naravni velikosti predstavljajo Marijo z Jezusom v naročju, svetega Jožefa z belo lilijo v roki in tri kralje iz jutrovega z njih spremstvom, je jako umetno izvršil slavnoznani podobar Agrizzi. Pač mi ni treba omeniti, da je cerkev sploh in zlasti glavni oltar res krasno okinčan in z neštevilnimi svečami razsvitljen, kajti v tem so tukaj pravi — mojstri.

Različni obredi, v katerih se to osmino obhaja slovesna sveta maša, so jako zanimivi, ker se v mnogih delih razločujejo od rimsko-katoliških. Naj tu po zmožnosti opišem v glavnih potezah vsaj nekatere.

Armenci, kateri so za časa Monofizitov in Semievthijancev zabredli v verske zmote in so se pod vladanjem papeža Gregorija VII. zopet vrnili k jedinosti svete rimske cerkve, obhajajo sveto mašo z opresnim kruhom, kakor rimska cerkev. Med svetim opravilom pojejo mnogo psalmov in drugih molitev v armenskem jeziku, katere spremljajo s tako imenovano „flabello“; na meter visoki palici je namreč glava kerubina s šestimi peruti in okrog nje so v krogu razvrsteni kraguljčki ali majhni zvončki, s katerimi jeden izmed duhovnov prav pogostokrat žvenklja.

Med povzdigovanjem je duhoven celebrant za rudečim zagrinjalom, katero pri zavživanju spremeni z belim, tako da verniki mašnika ne vidijo. Samo pred zavživanjem zagrinjalo proč potegnejo in mašnik da s svetim Rešnjim Telesom sveti blagoslov; na to se zopet zagrinjalo razprostre med duhovnika in vernike.

Nekaj posebnega je pri Armencih tudi to, da imajo njih duhovni pri svetem opravilu na glavi neko pokrivalo v podobi okrogle mitre, v roki pa križec, s katerim med molitvami večkrat ljudstvo blagoslovijo. Tudi ima duhoven med slovesno sveto mašo v roki nekako pastoralno palico, katera pa je različna za duhovna, za škofa in za patrijarha. Duhoven ima pastoralno palico, ki ima na vrhu dve kačji glavi, med katerima je majhna kroglija s križem. Skofovska pastoralna palica je podobna pastoralu naših škofov, patrijarhališka pa ima na vrhu kroglijo s križem.

Katoliški Sirci mašujejo z navadnim kruhom in se pri zavživanju poslužujejo zlate žličice. Sv. maša ima tri pglavitne dele. V prvem delu daruje celebrant v navadni obleki kruh in vino po zgledu velikega duhovna Melhizedeka; v drugem delu še le obleče mašniška oblačila in opravi redno darovanje, katerega sledi branje lista in svetega evangelija. Duhoven, v slovesni maši diakon, vzame evangeljsko knjigo ter jo visoko pred seboj povzdignjeno nese okoli oltarja in drugi ga slovesno spremljajo in okrožijo, ko evangelij pojo. Po veri da duhoven vernikom poljub miru ali „pax“. Na to je drugo kakor pri naši maši do zavživanja, seveda z marsikaterimi posebnostmi. Pred zavživanjem je tudi kakor pri Armencih blagoslov z Najsvetejšim in diakon zapoje: *Ite missa est!*

V tretjem delu je potem zavživanje. Kakor pri drugih orijentaliskih obredih je tudi pri Sircih med svetim opravilom mnogo incenziranja ali kađenja, katero pa dotični opravi z veliko spretnostjo samo z desno roko, ne da bi rabil tudi levo; incenzira pa ne samo celebranta in oltar, ampak tudi vernike.

Bolgarska liturgija, katero sta v mili staroslovenščini vpeljala naša sveta blagovestnika, solunska brata Ciril in Metod, razdeljuje sveto mašo tudi v tri dele. V prvem delu duhovni pri stranski mizi na levi oltarja pripravijo kruh in vino, v drugem delu pojejo več psalmov in cerkvenih pesem, katerim potem sledi branje lista in se poje sveti evangelij, pred katerim, kakor pri Sircih, slovesno ponesejo evangeljsko knjigo. V tretjem delu je vera in drugo skoraj jednako kakor pri sirske obredih, razven da med sveto mašo blagoslovi duhoven več kruhov, katere po maši duhovni razdelijo med vernike. (Konec sledi.)

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. januarija.

(Presvitli cesar) je pri dné 16. t. m. vršivšem se dvornem plesu počastil državnega poslanca dr. Šusteršiča z milostnim nagovorom. Nj. Veličanstvo se je sočutno izrazil o nagli smrti dr. Šusteršičevega prednika kanonika Kluna in pristavil, da smo na njem Slovenci veliko zgubili. Na to je gosp. poslanec vprašal o stavbenem stanju v Ljubljani. Poslanec dr. Šusteršič je opomnil, da bode le po milosti Nj. Veličanstva mogoče, priti zopet v prejšnji stan in da bode mesto vsled regulacije na vnanje pridobilo. Na kar cesar: „Regulacijski načrt je dolgo zadržaval stavbinski napredek?“ Dr. Šusteršič: „Da, Veličanstvo, to je bila ovira“. Ves pogovor je kazal, da se Nj. Veličanstvo živo zanima za osodo našega mesta in da je o razmerah natančno podučen.

(Shod v Lescah.) Včeraj se je vršil shod volilcev gorenjskih kmetskih občin v Lescah. Prišlo je na shod kakih 300 volilcev iz raznih občin iz okolice. Predstavljala sta se tudi volilcem kot kandidata gospoda Pogačnik, posestnik iz Podnarta, in vodja profesor Tomo Zupan. Razvijala sta vsak svoj politični „Credo“, ki se strinja s programom katoliške narodne stranke. Večina navzočih volilcev se je izrekla za kandidaturo gospoda Pogačnika; zastopniki iz Doline, kjer kandiduje profesor Zupan, so ostali v manjšini. — Mi za danes to vest zabeležimo brez vsake druge opazke gledé kandidatov, ker smo svetovali gospodom volilcem gledé tega počakati do shoda zaupnih mož katoliško-narodne stranke. — Dostavimo pa že danes, da so se gospodje volilci, ki tako oestro kritikujejo vsak korak osrednjega volilnega odbora v Ljubljani, ki pravijo: Volilci naj sami govoré, kaj nam bodo narekovali iz Ljubljane, mi smo zavedni dovolj, da si izberemo moža iz svoje srede, — sami lahko na tem shodu prepričali, da so take fraze jako po cení, a da je dejanski tako stvar težko vresničiti. Oba gospoda kandidata sta iz srede volilcev in vendar, koliko je zaradi nju nasprotja mej volilci! Isto pravico imata kranjsko-loški in kamniški okraj, ki skupno volita, postaviti po dva kandidata tudi iz njih srede, toda kakšen bo konec, ako ne bo v stranki discipline, ki je prva in najpotrebnejša povsod, kjer se dela resna stvarna politika. Prosimo torej vse svoje somišljenike, naj ohranijo mirno kri gledé oseb, da le zmagajo zastopniki naših načel, da le zmagajo možje, ki bodo nas častno in razumno zastopali v državnem zboru, to mora biti skrb nas vseh. Posameznik se mora vsikdar podvreči disciplini, ako to zahteva občni blagor.

(Govor poslanca dr. Šusteršiča) v poslanski zbornici dne 16. t. m. o justičnih razmerah na Kranjskem in Koroškem napravil je na merodajnem mestu najboljši vtis. Na dvornem plesu, ki se je vršil isti dan, je justični minister grof Gleispach dalje časa konferiral z dr. Šusteršičem o teh razmerah in opravičena je nada, da se bode začelo tudi v tužnem Korotanu na bolje obračati.

(„Učiteljski Tovariš.“) Deželni predsednik baron Hein je, kakor poroča sobotni „Narod“, poslal dne 30. dec. m. l. odboru „Slov. učiteljskega društva“ nastopni odlok: „Vsled društvenih pravil ne more se „Slovensko učiteljsko društvo“ niti po svoji uredbi, niti po svojem namenu smatrati kot politično društvo. Društveno glasilo „Učiteljski Tovariš“ objavilo je v zadnjih svojih številkah članke, kateri so

brez dvoma odličnega političnega značaja, kar se zlasti primeri v članku „Naš sovražnik“ II., objavljenem v št. 24. dne 16. grudnia rečenega leta. Uvažujoč, da je ta list po društvenih pravilih glasilo „Slovenskega učiteljskega društva“, da torej veljajo članki, objavljeni v časniku „Učiteljski Tovariš“ tudi za društvene izjave, zakrivilo je društvo s tem prestop v svojih pravilih določenega področja; svari se torej slavni odbor, naj ne nadaljuje te pravilom protivne dejavnosti, in če bi se moralo postopati v zmislu § 24. zak. 15. novembra 1867, št. 134, drž. zak. z oblastvenim razpustom društva. — Mi bi te stvari ne omenjali, ako bi „Narod“ te prilike ne porabil, ter klerikalcem ne dal nekaj zausnic. Piše namreč: „Samozavest slovenskih učiteljev pa je tudi jez, ki ne pripušča, da bi novodobno kranjsko klerikalstvo preplavilo čisto vse. „Slovenčev“ nerodno butanje ga ne more prodreti tega jez.“ Kako „nerodno“ je „Slovenec“ butal ob trditvi „Učit. Tovariša“, in kako „samozavestno“ je „Učit. Tovariš“ odgovarjal, to je še predobro v spominu našim čitateljem, da bi jih bilo treba zopet spominjati na to. „Slovenec“ je strogo znanstveno vodil bitko s „Tovarišem“ o načelih, po našem prepričanju napačnih, „Tovariš“ pa mu je odgovarjal s prepisanimi frazami. To so podrti jezovi, za katere ni potreba niti „nerodnega butanja“.

(Iz Čemšenika.) 16. januarja. Kot dodatek k dopisu z dne 11. t. m. naj dodam še to-le: Neka žena je nesla mleko iz Čemšenika v Zagorje. Na cesti blizu Zagorja jo sreča neki bolj gosposko opravljen človek in jo prijazno vpraša: „No, mati, ali so ljudje pri vas kaj brali tiste oklice?“ Ravno dušno in mirno mu odgovori žena: „Nič, kar v ogenj so jih pometali.“ Ali zdaj bi ga bili morali videti, gospod vrednik, kako se je oni človek nad ubogo ženo razkoračil in kako je zagrmel nad njo rekoč: „Ali se mi ne pobereš, baba neumna?“ — Kaj mislite, gospod vrednik, ali je ta bolj gosposko opravljen človek kak socialni demokrat?

(Veselica na starem strelišču) se je obnesla včeraj zvečer povsem ugodno. V „prologu“ je pokazal č. g. dr. Krek, da ni res, kar trdijo nasprotniki, da bi bila namreč katoliška cerkev nasprotna zabavam vseh vrst, marveč je še in sedaj tudi pospešuje poštene zabave. Nasprotuje pa le takim zabavam, ki imajo vse drug namen, kakor zabavati občinstvo. Pevsko društvo „Zvon“ in tamburaški klub „Zvezda“ sta častno dovršila vse naloge. Konečno je bila šaljiva loterija, ki je prinesla srečnejšim obiskovalcem lepo število krasnih dobitkov, mej katerimi je igral glavno ulogo petelin s svojo „graščino“. Natančneje oceno posamnih točk prepuščamo strokovnjakom. Veselica je bila mnogobrojno obiskana; mej navzočimi smo opazili več gg. duhovnikov, g. župana ter več drugih gospodov.

(„Zora“.) Zadnja številka lanskega leta „Zora“, glasila slovenskega katoliškega dijaštva, ki izhaja na Dunaju, je nedavno izšla s prav izbranim berilom in zlasti preglednim in zanimivo vrejenim Glasnikom. Uredništvo lista tudi naznanja, da bo „Zora“ letos izhajala zadnji dan vsacega meseca, izvzemši čas počitnic, tedaj desetkrat na leto po jedno tiskovno polo. Poziv, s katerim uredništvo priporoča „Zoro“ v naročilo, se glasi: „Da vsaj nekoliko popravimo, kar se je tekom leta grešilo pri izdajanju lista, podvizali smo se s IV. števil., kolikor smo le mogli. Dosedanji nered je pač manj naša krivda, nego zelo neugodne razmere pri I. letniku, katere so bile zakrivilo, da se je I. letnik zdatno zavlekel ter spravil i II. letnik iz pravega tira. Premotrišvi preglavice, ki sta delala dosedanja letnika že tako močno s posli obloženi peščici sotrudnikov, stalo nas je precejšnjega pomisleka, predno smo se odločili, da svoje glasilo razširimo v mesečnik. Do tega dovedla nas je neugodnost, katero smo imeli ves čas s tvarino za glasnik, ki nam je od jedne pa do druge številke zastarela, da včasih res nismo vedeli, kako in kaj bi. Ker smo z letčnjim letom pridobili novih močij ter stari nered spravili v kraj, ob prestopu v III. letnik z lahkim srcem objublamo, da list v prihodnje ne bo dajal nikakoršnega povoda pritožbam. V tem oziru ne bo nikakoršnih težav; straši nas jedino le še riziko, kajti pri neznatnem številu naročnikov in tukajšni draginji slovanskih tiskovin imeli smo gmotno zgubo že pri obeh dosedanjih letnikih. Svoji nalogi možno nam bo popolnem le tedaj ustrezati, ako bomo za varovani vsaj pred večjo izgubo. Osmelimo se tedaj z gorečim voščilom, da novo leto vse naklonjence in prijatelje našega lista in ideje, koje zastopa, ne-

guje z vso srečo in blagostjo, spojit i zajedno i željo, da ostanejo dosedanja naročniki, ne oziraje se na prejšnje nedostatke, listu naklonjeni tudi v prihodnje. Istotako se obračamo i do ostalih cenjenih rojakov in dobrohotnih rojakin s prijaznim vabilom, naj nikar ne štedijo z neznatno svotico; a še posebno vabimo dijaštvo, za katero smo, kolikor se je dalo, znižali ceno, da se odzovejo v novem letu v večjem številu, nego li dosedaj.“ — Mi z veseljem pozdravljamo požrtvovalnost in vstrajnost mladih katoliško-mislečih akademikov ter želimo „Zori“ prav mnogo naročnikov. — „Zora“ stane za celo leto 1 gld. in se naroča pod naslovom: Pavel Marija Valjavec, Dunaj, V., Matzleinsdorferstrasse 76. III. 31.

(Iz Zaliloga.) Redkokedaj pride kaka vest iz naše oddaljene gorske vasice. Pristrčna hvaležnost nagiba krajni šolski svet, javno izreči vsem blagim dobrotnikom najtoplejšo zahvalo, kateri so s svojimi darovi pripomogli, da smo imeli pri nas prvo in zelo krasno božičnico. Našej vrli učiteljici, gospodični Lavoslavi Franz, gre tu v prvej vrsti zahvala za njen trud. Potrkala je na mnoga vrata blagih mladolinjbnih dobrotnikov ter nabrala toliko daril, da je bil slehern šolski otrok obdarovan, ubožni z obleko, drugi s poticami in sladčicami. V okusno zelenjem nakiteni šolski sobi stalo je bogato okrašeno in bliščeče božično drevo. Tu je bila zbrana mladina in odraseni. S srčnim veseljem, ki je odsevalo iz ličic nedolžnih otrok, zapeli so krasne božične pesmi, zložene in vglasbene od učiteljice gospodične Lavoslave Franz. Pomen lepe božičnice je naš č. g. župnik Fr. Eržen s prav ganljivimi besedami zbranim razložil. Istotako se zahvaljujemo blagej gospej Krennerjevi v Skofji Loki za poslano sukno, gospodu Globočniku in gospodu Demšarju v Zelezniških, gospodu Kirbischu, gospodu Polaku in gospodu Ranthu v Ljubljani, kakor tudi domačim gospodom in gospodičnam. Bog plačaj stotero vsem dobrotnikom za velikodušne darove. Dal Bog, da bi bila naša šolska mladina še kdaj osrečena k božičnim praznikom, kot letos.

(Obstrelil se je) včeraj popoldne na pokopališču pri sv. Krištofu brivec Janko Gruberšič, prišedši ravno v Ljubljano. Prenesli so ga nevarno ranjenega v deželno bolnišnico. Vzrok samomora ni znan. — Ker je bilo valed tega vse pokopališče oskrunjeno, ga je danes dopoldne č. gosp. stolni župnik J. Flis na novo blagoslovil.

(Umor in samomor v Medvodah.) „Čudna smrt dveh prijateljev“, o kateri smo v sobotnem listu poročali, se je v toliko pojasnila, da je, kakor se sploh sumi, St. Klembas Valentina Vrtina zadavil in potem sam skočil v petek zjutraj pod vlak. — Nesrečni Vrtin je pred kratkim dobil stalno službo železničnega čuvaja, za katero je prosil tudi Klembas. To ga je tolikanj jezilo, da je pred nekaterimi dnevi samovoljno pustil svojo službo ter se odpeljal v Ljubljano. Od tod je pisal Vrtinu, vabeč ga v gledališče. — S polnočnim vlakom sta se odpeljala domu. — Umorjeni Vrtin je imel usta z „bato“ zamašena, na vratu pa je imel krvavo zateklino, kakor da bi ga bil kdo z vrvjo davil. — Klembasa so izpod vlaka vsega razmesarjenega potegnili. Črepino je imel popolnoma razbito, da so se možgani videli. — Ljudje govoré, da je Klembas iz zavisti Vrtina umoril.

(Razpisane službe.) Mesto sodnijskega pristava pri okrožnem sodišču v Celju. Prošnje do 28. januarja t. l. — Učiteljska služba pomožnega učitelja v Trnovem. Prošnje do 20. januarja c. kr. okrajnemu šolskemu svetu.

(V 31 dneh okoli zemlje.) Kadar bode dodelana prekosibirska železnica, trajalo bode potovanje okoli zemlje 31 dni, ako bode vlak prevozil 30 klm. v jedni uri.

Društva.

(Občeni zbor slov. kat. del. društva) se je vršil včeraj dopoldne ob 1/10 uri v mestni dvorani ob obilni udeležbi. Po pozdravu in nagovoru društvenega predsednika g. Zillerja, ki je v izbornih besedah v kratkem pojasnil društveno gibanje v minolem letu ter omenjal mnogih zaprek, ki so se stavile društvu, katere je pa vender z božjo pomočjo premagalo in krepko vztrajalo na dani si poti, pričel je svoje zanimivo poročilo mesto bolnega tajnika odbor. g. Gostinčar. Iz njegovega poročila posnamemo, da je imelo društvo, kateremu je v l. 1896 na novo pristopilo 58 rednih in 9 podpornih članov, ter šteje sedaj po odpisu 17 umrlih in 321 izstopivših udov, 537 rednih in 102 pod-

porne člana, 21 deloma društvenih, deloma javnih shodov in dva izleta. Izmej shodov je bil gotovo najnameniteji oni, pri katerem so bili zastopani vsi delavski stanovi in se je razpravljalo splošen socialen načrt. Poleg tega so se društveniki v teku leta poučevali v raznih prekornih stvarih. Iz socijalogije je predaval č. g. dr. Krek. Za zabavo društvenikov je nadalje skrbela društvena knjižnica, katere so se društveniki marljivo posluževali in ki šteje sedaj 370 knjig, katere so darovali razni dobrotniki, ter časopisi, katerih si je društvo omislilo 12. Društveni odbor je imel v letu 1896 48 sej, pri katerih se je ukrepalo o društvenih zadevah. Vkljub temu, da je bilo minulo leto v mnogem oziru, posebno, ker društvo ni imelo primernih prostorov, zelo neugodno za društveno delovanje, sme vender biti ponosno na doseženem vspehu. Na to je poročal blagajnik gosp. Rakovec o oskrbovanju društvenega premoženja. Iz njegovega poročila je povzeti, da je imelo društvo v minolem letu 1485 gld. 69 kr. dohodkov in 1851 gld. 69 kr. stroškov. Mej prvimi je 1024 gld. 30 kr. doneskov rednih in 88 gold. 40 kr. doneskov podpornih članov; dalje 156 gld. 60 kr. darov društvenih podpornikov, in razni manjši dohodki 221 gld. 39 kr. Mej stroški je najpreje omeniti bolniške podpore, ki znaša 1530 gld. 17 kr., dalje najemščina, svečava, kurjava ter plača slugi 177 gld. 07 kr., tiskovine in časopisi 65 gld. 25 kr. in razni mali stroški 76 gld. 90 kr. Bolniška podpora je znašala po 2 gld. na teden ter je bilo v tem času 261 slučajev bolezni. Vstevši prebitek koncem l. 1895 v znesku 800 gld. 58 kr. znaša društveno premoženje brez inventarja in knjižnice koncem leta 434 gld. 88 kr. Iz tega je razvidno, da se troški niso pokrili z dohodki; to pa le vsled tega, ker je bilo treba izplačati toliko svoto za podporo. — Tajnikovo in blagajnikovo poročilo se vsprejmeta nato brez ugovora na znanje. Potem se je vršila volitev odbora, namestnikov ter pregledovalcev računov. V odbor so voljeni: Ziller Fran, predsednik; Jakopič Iv., podpredsednik; Gostinčar Josip, tajnik; Rakovec Iv., blagajnik; Zupane Ivan, Jeriha Josip, Hauptman Josip, Trefalt Josip, Lapajnar Josip in Snoj Fran, odborniki. Namestniki so: Golmajer Jakob, Kos Fran, Tomažič J., Palovec Lovro, Zadnikar Iv. in Belič Andrej. Pregledovalci računov: Smrekar Filip, Požnel Iv. in Jereb Valentin. — Pri točki „razni nasveti“ se je vsprejel predlog, naj se z ozirom na manj ugodno stanje blagajne zviša mesečni donesek počenši s 1. februarjem t. l. od 20 na 25 kr. Konečno se je izrekla zahvala vsem društvenim dobrotnikom in sodelavcem, na kar je predsednik z običajnim pozdravom zaključil zborovanje po 11. uri.

Telegrami.

Petrograd, 18. jan. „Regierungsbote“ poroča, da je grof Lamsdorff imenovan pristavom v zunanjem ministerstvu.

Belgrad, 18. jan. Rumunski kralj je podelil ministerskemu predsedniku Simiću veliki križ reda rumunske zvezde.

New-York, 18. jan. V sirotišnici v Dalas je navstal požar, v katerem je izgubilo življenje 15 deklic in bilo 9 ranjenih.

Pomirljivo

sliz razkrajajoče in izvrstnega okusa so

antikataralične pastile lekarja Plocočija v Ljubljani (Dunajska cesta)

katere učinkujejo proti hripavosti in olajšujejo kašelj. — Cena škatljici 25 kr., 10 škatljici gld. 2.—. 124 (50—46) 4

57 1

Neprekosljivega učinka je

Tanno-ohinin tinktura za lase.

Okrepuje in ohranjuje lasišče in preprečuje izpadanje las. Cena 1 steklenici z rabilnim navodom 50 kr.

Jedina zaloga

lekarna M. Leustek v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1, zraven mesarskega mosta.

Privajenje. Šišno Nitzsche-jevemu preobratu pojmov govori se že nekaj časa o privajanju v rabi važne, vsakdanje jestvine, ki se zlasti od zdravniške strani vedno nujneje priporoča. Gré se namreč za to, kar mogoče omejiti uživanje škodljive bobove kave in jo nadomestiti s sladno kavo, ki ima po mnogih znanstvenih preiskavah velike zdravstvene prednosti. Vedno rastoče gibanje na tem polju se je pričelo takrat, ko se je znanemu kemiku Trillichu, asistentu slovečega profesorja Pettenkoferja v Monakovem, posrečilo z izvlečkom iz kavinega drevesa vonj in okus bobove kave na čudovito popoln način prenesti na sladno kavo. Tvrdki Kathreiner pa gré zasluga, da je važnost te iznajdbe spoznala in sladno kavo po Trillichovem načinu na debelo izdelovati pričela. S tovarniškim izdelovanjem te pod imenom „Kneippova kava“ znane Kathreinerjeve kave z okusom bobove kave je ta trdka ustanovila novo, mogočno obrtnijo, ki se že razteguje daleč preko Nemčije in Avstro-Ogerske. V raznih daljnih delih sveta se izdeluje ta kava zdaj že v deveterih velikih tovarnah.

Umrli so:

15. januarja. Stanko Petrič, trgovčev sin, 8 mesecev, Slomškove ulice 13, Bronchitis. — Ivan Petrič, umirovljeni c. kr. računski oficijal, 84 let, sv. Petra cesta 8, ostarelost.

16. januarja. Apolonija Svetek, ključničarjeva žena, 30 let, Dunajska cesta 23, jetika.

Giesshüblec z mlekom

priporočajo zdravniki posebno pri
bronhijalnem kataru otrok,
ki se tako često javlja v zimskem času.
Trije deli Giesshübleca zmešani z enim
delom vročega mleka napravi zmes, ka-
tera se pije mlačna.

715 19-13

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tempera- tura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Mokrina v 24. urah v mm.
16	9. zvečer	732.8	2.8	sl. jzrh.	dež	7.3
17	7. jutraj 2. popol.	720.7 731.6	2.6 4.4	sl. szrh. sl. jvzh.	dež oblačno	
10	9. zvečer	732.4	4.0	sl. jzrh.	oblačno	4.5
11	7. jutraj 2. popol.	732.5 732.7	3.4 4.2	sl. jzrh. sr. jug	dež oblačno	

Srednja temperatura sobote 3.7°, za 5.2° nad normalom.
Srednja temperatura nedelje 3.7°, za 6.2° nad normalom.
V nedeljo zvečer ob 9 uri 28 minut slab potres.

Eksekutivne dražbe.

Franca Betelj iz Mrtvic nepremakljivo posestvo (90 gl.)
n zemljišče (60 gl.) dne 20. jan. in 20. febr. v Krškem.
Jožef Sedmak iz Koritnice nepremakljivo posestvo
(1350 gl.), terjatev 4 gl. 86 kr. dne 25. jan. in 26. febr.
v Ilir. Bistrici.
Matije Puželja iz Zamosteca nepremakljivo posestvo
(1502 gl. 10 kr.), terjatev 133 gl. 48 kr., dne 20. jan. in
24. febr. v Ribnici.
Lovrenca Leskovec zemljišče v Hotederšici (1493 gl.)
dne 21. jan. in 20. febr. (preložitev) v Logatcu.

Razpisuje se služba organista na Prežganjem.

Dohodki: Okrog 60 gl. v denarju. Zemljišča je za par
govedi in par prašičev. — Kaže mu imeti tudi gostilno.
39 3-2 Jos. Pristor, župnik.

Velik, lep travnik s šupo je na prodaj.

Več pové administracija „Slovenca“. 47 3-2

Josipa Kastelica iz Kosez zemljišče (220 gl.) dne
22. jan. in 22. febr. v Ilir. Bistrici.

Zahvala.

Odber slovenskega katoliškega delavskega dru-
štva izreka najtoplejšo zahvalo ljubljanskemu županu
blag. gospodu Hribarju za brezplačno prepustitev
mestne dvorane v svrhu vršitve obnega zbora dne
17. t. m.

Nadalje se najtopleje zahvaljuje vsem mnogo-
številnim dobrotnikom, ki so bodisi z denarnimi pri-
spevki, bodisi z različnimi dobroti mnogo pripomogli,
da se je včerajšnja veselica na starem strelišču finan-
cijelno dobro obnesla.

Ljubljana, dne 18. januarja 1897.

Fr. Ziller,
t. č. predsednik.

Jos. Gostinčar,
t. č. tajnik.

Vsebina 2. zvezka 1897:

Cvetje s polja modroslovskega. (Spisal dr. Fr.
L.) [Dalje.] — Najina sreča. (Zložil Anton Medved.)
— Kakošen sad? (Zložil Anton Medved.) — Mati
v „Samoti“. (Zložil F. S. Finžgar.) — Stari dolg.
(Povest. — Spisal Ivo Trošt.) [Dalje.] — Nisem
sam! (Zložil E. Gangl.) — Kako je učenec oženil
mojstra. (Dogodba. — Spisal Vekošlav.) [Dalje.] —
Vzori in boji. (Po prijateljevih pismih priobčil Jož.
Ošaben.) [Dalje.] — Mestne slike. III. IV. (Piše Ivan
Marin.) — Nekaj ur v Pompejih. (Spisal Fr. Kovačič.) —
Ali bivaajo ljudje na bližnji zvezdi Martu? (Spisal
dr. Simon Šubič, profesor na vseučilišču v Gradcu.)
[Dalje.] — Književnost. Slovenska književnost:
Knjige družbe sv. Mohorja za l. 1896: Naše škod-
ljive rastline v podobi in besedi. — Naše časopise.
— Razne stvari: Naše slike. — Glasba. — Doma
in po svetu. II. — Na platnicah: Socijalni pomenki.
[Dalje.] — Znanec in prijatelj. — Slike: He-

rodijada. (Slikal C. Dolci.) — Nikolaj Kopernik.
(Slikal Jan Matejko.) — Okolica ptujaka v Donačko
goro. — Ženski trupli v Pompejih. — Zvezdoslovec
pod streho. (Slikal J. Laufberger.)

Pianistinja baronesa pl. Braunecker-Beridez

državno preskušena, poučuje

godbo in tri jezike,

gré tudi k družinam.

15 3-3

Podrobnosti se izvedó: Vodmat. „Leoninum“.

E. Zbitek-ov v Novi štiti pri Olomuou
zavod za izdelovanje stekleno-
mozaičnih božjih grobov, lur-
ških duplin in altarjev za pro-
cesije ob sv. Rešnjem Telesu.
Odlikovan od Nj. svetosti papeža
Leona XIII.; priznanja katol. teolog.
akademije v Peterburgu, nemškega
misijona v Carigradu itd.

Ilustr. ceniki zastoj. Vse pošiljatve zajamčene. 689 4-3

C. in kr. dvorna

tovarna za izdelovanje orgelj bratov Rieger

v Jägerndorfu v avstr. Šleziji.

Filijalka v Budimpešti, VII., Garay-utca 48, v lastni hiši.

Izvrstne, cenene cerkvene orglje

pod prav ugodnimi pogoji. 23 26-1

Seznam orgelj brezplačno.

Zajamčeno samočista

odlikovana z najvišjimi
odlikovanji

Tomaževa fosfatna moka

iz čeških in nemških tovarn za Tomaževo moko

Je najbolje učinkujoče in najcenejše fosfornokislo gnojilo.

Da ima v sebi 15—17 odstotno citratno raztopljive fos-
forne kisline in 28—100 odstotkov fine moke, se jamči.

Za vse vrste zemljine prsti.

Za zboljšanje zemlje ravne na fosforni kislini, za vsa žita, oko-
palne in oljne rastline, za vinograde, hmeljne in zelenjavske nasade in posebno za
gnojenje travnikov.

Prekaša glede na poznejši vpliv vse superfosfate.
Jedva nedostajajo množina citratno raztopljive fosforne kisline se povrne,
ceniki, strokovni spisi in druga pojasnila so na razpolago.

Vprašanja in naročbe naj se pošiljajo 56 36-1

prodajališču fosfatne moke

čeških tovarn za Tomaževo moko v Pragi

Mariengasse 11.

Velika 50 krajcarska loterija v Inomostu.

22 3 Glavni dobitnik 1023
75.000 kron v gotovini
z 20% odbitkom.

Srečke à 50 kr. priporoča J. C. Mayer, menjalnica v Ljubljani.

Žrebanje
nepreklicno 20. febr.

Dunajska borza.

Dne 18. januarja.

Skupni državni dolg v notah	101 gl. 70 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 . . .
Avstrijska zlata renta 4%	123 . 35 .
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	100 . 95 .
Ogerska zlata renta 4%	122 . 20 .
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 . 65 .
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	958 . . .
Kreditne delnice, 160 gl.	375 . 25 .
London vista	119 . 90 .
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 . 80 .
20 mark	11 . 75 .
20 frankov (napoleonidor)	9 . 52 .
Italijanski bankovci	45 . 25 .
C. kr. cekini	5 . 66 .

Dne 16. januarja.

4% državne srečke l. 1854, 250 gl.	146 gl. 50 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	156 . 25 .
Državne srečke l. 1864, 100 gl.	188 . 50 .
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 . 15 .
Tisine srečke 4%, 100 gl.	141 . 25 .
Dunavske vravnave srečke 5%	125 . 25 .
Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	108 . 25 .
Posojilo goriškega mesta	112 . . .
4% kranjsko deželno posojilo	98 . 85 .
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	99 . 60 .
Prioritetne obveznice državne železnice	225 . . .
južne železnice 3%	177 . 10 .
južne železnice 5%	128 . 25 .
dolenjskih železnice 4%	99 . 50 .

Kreditne srečke, 100 gl.	198 gl. — kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	145 . . .
Avstrijskega rubežnega križa srečke, 10 gl.	19 . 75 .
Rudolfove srečke, 10 gl.	24 . . .
Salmove srečke, 40 gl.	74 . 50 .
St. Genois srečke, 40 gl.	60 . . .
Waldsteinove srečke, 20 gl.	22 . 50 .
Ljubljanske srečke	157 . 70 .
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	3480 . . .
Akcije Ferdinandovesev. železn., 1000 gl. st. v.	420 . . .
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gl.	91 . 50 .
Akcije južne železnice, 200 gl. sr.	96 . . .
Dunajskih lokal. železnice delniška družba	88 . 45 .
Montanska družba avstr. plan.	162 . 50 .
Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	127 . 12 .
Papirnih rubljev 100	127 . 12 .

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, sročk, denarjev itd.
Kavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka.
Kalantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostih
papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnih.